

MRIPS

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
KANCELARIA GŁÓWNA

Data wpływu: 2024-02-16 -19-

L. dz. RMP-19251-2024

dnia 09.02.2024

**Pani
dra Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej**

**Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa**

Zwracam się z prośbą o możliwość pilnego spotkania, podczas którego wraz z dyrektorami i dyrektorkami

chcielibyśmy przedstawić problemy dotyczące obszaru pieczy zastępczej, które od lat pozostają bez skutecznych rozwiązań. Prowadzi to do zapaści systemu opieki nad dziećmi, pozbawionymi możliwości wychowywania się z rodzicami biologicznymi.

Wrocław, tak jak większość dużych miast w Polsce, mierzy się z wzrostem liczby postanowień sądów o umieszczeniu dzieci w pieczy zastępczej przy jednoczesnym braku miejsc w placówkach opiekuńczo – wychowawczych oraz braku kandydatów na rodziców zastępczych. Dane statyczne wskazują, że tylko w samym Wrocławiu do placówek opiekuńczo wychowawczych każdego roku trafia średnio 240 dzieci, w tym blisko 30% stanowią dzieci poniżej 10 roku życia, które zgodnie z ustawą o wplecaniu o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej powinny być umieszczane w rodzinie zastępczej. Jednak wobec braku kandydatów do pełnienia funkcji rodzin zastępczych, są kierowane do instytucji. W ostatnich 3 latach liczba kandydatów

oraz zawiązywanych niespokrewnionych rodzin zastępczych systematycznie spada. W ostatnim roku spośród 45 osób przeszkolonych przez wrocławski ośrodek pomocy społecznej, tylko 18 zyskało uprawnienia do bycia rodziną zastępczą, a faktycznie zawiązanych zostało 6 rodzin zastępczych niespokrewnionych.

W konsekwencji placówki opiekuńczo – wychowawcze są przepełnione. Dyrektorzy/ki placówek niemal każdego dnia podejmują decyzję, czy przyjąć kolejne dziecko ponad wyznaczony przepisami limit, czy narażać je na pobyt w niewydolnym wychowawczo – środowisku, by tam oczekiwało aż zwolni się miejsce w placówce i dalej doznawało krzywdy. Oczywiście jest, że w takich sytuacjach dyrektorzy/ki wbrew przepisom ustawy przyjmują dzieci ponad limit. Obecnie we Wrocławiu przebywa w placówkach 30 dzieci ponad wymagany przepisami limit, a kolejnych 35 oczekuje na umieszczenie w pieczy instytucjonalnej. Sytuacja taka ma miejsce w większości dużych miast/powiatów.

Dodatkowo w placówkach wzrasta liczba dzieci w wieku do 10 lat w bardzo trudnej sytuacji zdrowotnej (np. ze znaczną niepełnosprawnością, porażeniem mózgowym, spastyką kończyn, karmione pompą żywieniową, z uszkodzeniami mózgu po zatrzymaniu akcji serca), wymagające całodobowej, specjalistycznej opieki medycznej, której placówki opiekuńczo – wychowawcze nie są w stanie zapewnić. Okres oczekiwania na zmianę postanowienia sądu w celu umieszczenia dziecka np. w zakładzie opiekuńczo – leczniczym trwa miesiącami, co powoduje, że dyrektor placówki opiekuńczo – wychowawczej przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zdrowie i życie niejednokrotnie ciężko chorych dzieci, nie mając do tego odpowiednich narzędzi oraz personelu o kwalifikacjach medycznych. Powyższe problemy dotyczą niektóre z regulacji zawartych w ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej takie jak np. wprowadzenie ograniczeń w tworzeniu placówek opiekuńczo – wychowawczych, spełnianie szczególnych przesłanek do zwiększenia limitów miejsc w placówkach, konstrukcja przepisów, zgodnie z którymi w praktyce miasta/powiaty zobowiązane są do zabezpieczenia dzieci pozostawionych w szpitalach na ich terenach, także przez matki pochodzące z terenu innych powiatów, czy wreszcie konieczność interwencyjnego zabezpieczenia dzieci, które nie są mieszkańcami danych miast/powiatów, ale znalazły się na ich terenie (hotele, dworce, ośrodki dla ofiar przemocy, schroniska). Na to nakładają się problemy kadrowe w placówkach opiekuńczo – wychowawczych. Psychologowie, pedagodzy, wychowawcy nie chcą podejmować lub kontynuować zatrudnienia w tego typu podmiotach, ze względu na zbyt niską płacę w stosunku do odpowiedzialności którą ponoszą, pełniąc całodobową opiekę nad wychowankami. Praca z dziećmi w kryzysie, pozbawionymi rodziców wymaga

wysokich kompetencji i kwalifikacji, a także odporności na stres oraz umiejętności radzenia sobie z dużym obciążeniem emocjonalnym. Zapowiedzi zwiększenia wynagrodzeń w sferze budżetowej, podniesienia wzrostu pensji nauczycieli, z pominięciem pracowników placówek opiekuńczo - wychowawczych spotyka się z rozgoryczeniem i odpływem pracowników do szkół lub do innych branż. Dlatego w szczególności należy mieć na uwadze że brak możliwości poprawy warunków płacowych dla kadry merytorycznej placówek opiekuńczo wychowawczych przekłada się na dużą fluktuację kadry i pogorszenie standardu opieki nad dziećmi.

Wiele z placówek opiekuńczo – wychowawczych prowadzonych jest przez organizacje pozarządowe, które są w jeszcze trudniejszej sytuacji, bowiem nie są uwzględnione w planach podwyżek płacowych, przewidzianych dla sektora budżetowego, pomimo, że wykonują one zadania administracji rządowej zlecone im przez powiaty.

Nie można również tracić z pola widzenia faktu, że procesy w obszarze pieczy zastępczej zachodzą przy udziale różnych instytucji i podmiotów - m.in. sądów, kuratorów, ośrodków pomocy społecznej, ośrodków adopcyjnych, wojewodów. Umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej jest niewątpliwie zadaniem wielopoziomowym, wymagającym skoordynowania działalności kilku uczestników tego procesu. Niejednokrotnie przepisy normujące ich uprawnienia i obowiązki nie są precyzyjne i spójne. Zdarza się, że działania poszczególnych podmiotów w procesie umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej wydają się być wręcz rozbieżne. W tym kontekście zadanie jakiego musi sprostać powiat (powiatowe centra pomocy rodzinie i placówki opiekuńczo – wychowawcze), a mianowicie wykonanie postanowienia sądu i umieszczenie dziecka w środowisku zastępczym napotyka na dodatkowe komplikacje.

Jak widać po 12 latach obowiązywania ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, nie rozwiązuje ona większości problemów, które uwidaczniały się w praktycznym stosowaniu. Potwierdza to raport Najwyższej Izby Kontroli w sprawie KPS.430.9.2022 Nr ewid. 134/2022/P/22/031/KPS z dnia 19.12.2022, który wskazuje na konieczność wsparcia samorządów przez stronę rządową w celu poprawy funkcjonowania systemu pieczy zastępczej.

Dostrzegając pilną potrzebę wprowadzenia zmian na poziomie legislacyjnym w systemie pieczy zastępczej, zwracamy się z prośbą o umożliwienie spotkania w celu zaproponowania zmian, które mogą usprawnić rozwiązywanie przytoczonych problemów.

Chcielibyśmy także prosić o zainicjowanie ogólnopolskich konsultacji w tym zakresie oraz podjęcie działań przez Panią Ministrę mających na celu

poprawę sytuacji w systemie pieczy zastępczej. Prośba ta wynika przede wszystkim z odpowiedzialności lokalnych władz za losy dzieci pozbawionych opieki i wychowania jak oraz z obawy przed pogorszeniem ich i tak już trudnej sytuacji życiowej.

Zestawienie zdiagnozowanych problemów i proponowanych kierunków zmian ujęto w zestawieniu tabelarycznym, które stanowi załącznik do niniejszego pisma.

Z wyrazami szacunku,

załącznik nr 1 do pisma w sprawie problemów w obszarze pieczy zastępczej

L.P.	PROBLEMY W OBSZARZE PIECZY ZASTĘPCZEJ	PROPONOWANE ROZWIĄZANIA	PROPONOWANE ZMIANY ZAPISÓW USTAWY O WSPIERANIU RODZINY I SYSTEMIE PIECZY ZASTĘPCZEJ	ZAGROZENIA
1.	Zbyt mała w stosunku do potrzeb liczba miejsc w instytucjonalnej pieczy zastępczej, przy jednoczesnym braku odpowiedniej do potrzeb ilości kandydatów do pełnienia funkcji opiekunów zastępczych w ramach pieczy rodzinnej	<ol style="list-style-type: none"> 1) utworzenie dodatkowych miejsc w instytucjonalnej pieczy zastępczej na terenie Wrocławia, w związku z koniecznością realizacji postanowień sądu 2) utworzenie interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego (zadanie samorządu województwa); w ośrodku preadopcyjnym umieszcza się dzieci, które wymagają specjalistycznej opieki i w okresie oczekiwania na przysposobienie nie mogą zostać umieszczone w rodzinnej pieczy zastępczej; we Wrocławiu rocznie ok. 40- noworodków wymaga takiej pomocy, problem ten dotyczy także innych powiatów na terenie województwa 3) utworzenie regionalnej placówki opiekuńczo – terapeutycznej (kompetencja samorządu województwa); W regionalnej placówce opiekuńczo- terapeutycznej są umieszczane dzieci wymagające szczególnej opieki, które ze względu na stan zdrowia wymagający stosowania specjalistycznej opieki i rehabilitacji nie mogą zostać umieszczone w innej formie pieczy zastępczej. Zarówno na terenie Wrocławia jak innych powiatów województwa dolnośląskiego jest wiele dzieci, które kwalifikowałyby się do wskazanej formy wsparcia, natomiast na terenie województwa taka placówka nie funkcjonuje (10 w Polsce). 4) rozwój systemu mieszkań dla pełnoletnich wychowanków przebywających w 	<p>ad. 1) nowelizacja art. 106 poprzez uchylene zapisów, dotyczących ograniczeń w tworzeniu placówek opiekuńczo- wychowawczych (uznanie wojewody); tworzenie dodatkowych miejsc w tej formie pieczy powinno być dozwolone bez dodatkowych zastrzeżeń, jeśli na terenie danego powiatu nie ma możliwości realizacji postanowień sądu</p> <p>ad.2),3) wprowadzenie zapisów, na podstawie których samorządy województwa będą zobowiązane do tworzenia placówek o zasięgu regionalnym, jeśli na terenie województwa zidentyfikowano potrzeby w tym zakresie (aktualnie istnieje jedynie taka możliwość)- uzupełnienie zapisów art. 109, art. 111</p> <p>ad.4),5)uzupełnienie zapisów art. 37 ust 2. poprzez dodanie konieczności uzyskania <u>zgody starosty na pozostawienie dorosłego wychowanka w pieczy zastępczej</u> . Czasami</p>	<p>- opóźnienia w realizacji postanowień sądu skutkujące pozostawieniem dzieci pod opieką rodziców, którzy nie dają rękami sprawowania należytej opieki</p> <p>- zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia dzieci</p>

		<p>placówkach, mających na celu usamodzielnienie ekonomiczne i mieszkaniowe;</p> <p>5) zmiana przepisów, dotyczących osób dorosłych pozostających w placówkach opiekuńczo- wychowawczych, polegająca na zwiększeniu roli decyzyjnej podmiotu, kierującego do placówki (starosta)</p>	<p>obserwuje się sytuację, w których pobyt ten jest przedłużany bez racjonalnych przesłanek, co z kolei blokuje przyjęcie małoletnich, którzy oczekują na miejsce. Każdą sytuację należałoby rozpatrywać indywidualnie, przy udziale podmiotu kierującego do placówki opiekuńczo- wychowawczej.</p>	
2.	Przekroczone limity we wrocławskich placówkach	<p>1) zgodnie z zapisami ustawy dyrektor placówki może, pomimo przekroczenia dopuszczalnej liczby dzieci w placówce, przyjąć kolejne dziecko (na miejsce dzieci umieszczonych w MOW, MOS, innych placówkach zapewniających całodobową opiekę) <u>za zgodą wojewody</u>. Praktyka pokazuje, że procedura otrzymania zgody od wojewody jest skomplikowana i długotrwała, a w sytuacji pilnej konieczności dzieci przyjmowane są niezgodnie z zapisami ustawy, a postanowienia sądu nie mogą być zrealizowane- pomimo faktycznego posiadania miejsc w placówce. Należałoby zmienić ten przepis pozostawiając decyzję w tym zakresie podmiotowi kierującemu do placówki (starosta)</p> <p>2) zmiana przepisów, mająca na celu zobowiązanie powiatu, z którego pochodzi dziecko do jego zabezpieczenia na własnym terenie; często Wrocław boryka się z problemem dzieci pochodzących spoza Wrocławia, umieszczonych interwencyjnie w placówkach prowadzonych przez miasto, wskutek czego blokowane są miejsca dla dzieci wrocławskich</p>	<p>Ad. 1 zmiana art. 95 ust. 3a poprzez zastąpienie „zezwolenia wojewody” „zgodą starosty”</p> <p>ad. 2) uzupełnienie art. 103 ust. 5 o zapis zakładający konieczność zabezpieczenia dziecka, przez powiat z którego pochodzi, w terminie 14 dni od jego umieszczenia- jeżeli powiat na terenie którego przebywa dziecko nie wyraża zgody na jego pobyt</p> <p>ad. 2) zmiana przepisu art. 191 ust. 8, poprzez przyjęcie, że powiatem właściwym dla zapewnienia takim dzieciom miejsca w pieczy zastępczej i jej finansowania jest powiat miejsca zameldowania matki</p>	<p>- jednoczesne finansowanie ze środków publicznych pobytu dzieci w placówkach opiekuńczo- wychowawczych i innych instytucjach świadczących całodobową opiekę</p> <p>- obciążanie ośrodków dysponujących dobrze rozwiniętą bazą szpitali (Wrocław) kosztami pobytu dzieci, które pochodzą z terenu innych powiatów</p>

		3) zmiana przepisów dotyczących dzieci pozostawionych w szpitalu bezpośrednio po urodzeniu. Aktualnie właściwym do zapewnienia im pieczy zastępczej oraz ponoszenia kosztów ich utrzymania jest powiat właściwy dla siedziby szpitala. We wrocławskich szpitalach w każdym roku ok. 5-10 noworodków jest pozostawionych przez matki pochodzące z terenu innych powiatów		
3.	Problemy z oznaczeniem powiatu właściwego do ponoszenia odpłatności za pobyt dziecka w pieczy zastępczej	Zgodnie z obowiązującymi przepisami powiatem właściwym jest ten, w którym dziecko zamieszkiwało przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej. Dopiero jeśli nie można ustalić powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, właściwym do ponoszenia odpłatności jest powiat jego ostatniego zameldowania na pobyt stały. Ustalenie miejsca zamieszkania dziecka przysparza w praktyce wielu trudności, powiaty gromadzą sprzeczne informacje (w zależności od własnych interesów). Prowadzi to często do sporów kompetencyjnych rozstrzyganych przez SKO lub NSA. (dodatkowe koszty oraz zaangażowanie pracowników). Sytuację ułatwiłaby zmiana przepisów polegająca na pominięciu zapisów dotyczących zamieszkania i ustalanie właściwości na podstawie zameldowania dziecka.	nowelizacja art. 191 poprzez pominięcie zapisów dotyczących miejsca zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go w pieczy zastępczej	- przewlekłość postępowań sądowych rozstrzygających spory powoduje ryzyko niedoszacowania środków zaplanowanych w budżecie na finansowanie porozumień (wyrównania obejmujące często kilkanaście miesięcy to środki rzędu kilkudziesięciu tysięcy złotych)
3.	Niewystarczająca liczba rodzin zastępczych niezawodowych, zawodowych, rodzinnych domów dziecka oraz kandydatów gotowych pełnić te funkcje; brak zgody sądu na umieszczanie dzieci u	1) wprowadzenie zapisów umożliwiających umieszczenie dziecka w razie pilnej konieczności u kandydatów na opiekunów zastępczych na podstawie umowy zawartej między starostą i kandydatami, za zgodą rodziców dziecka 2) podniesienie w drodze ustawy kwot świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania	ad.1) uzupełnienie art. 35 ust. 2 poprzez dodanie do katalogu podmiotów uprawnionych do zawarcia umowy kandydatów legitymujących się zaświadczeniami kwalifikacyjnymi wydanymi przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej	

	kandydatów na opiekunów zastępczych, którzy legitymują się zaświadczeniem kwalifikacyjnym	<p>dzieci i wynagrodzeń dla opiekunów zastępczych</p> <p>3) zapewnienie wszystkim opiekunom zawodowym pokrycia kosztów eksploatacji lokalu ze środków publicznych</p> <p>4) zapewnienie dofinansowania kosztów wypoczynku dla wszystkich dzieci przebywających pod opieką zawodowych form pieczy zastępczej</p>	<p>ad. 2) zmiana art. 85 ust. 1 poprzez wprowadzenie minimalnej kwoty wynagrodzenia dla zawodowych rodzin zastępczych i prowadzących rodzinne domy dziecka na poziomie 150 % minimalnego wynagrodzenia</p> <p>ad. 3) zmiana art. 83 ust. 1a oraz ust. 2 poprzez zastąpienie zwrotu „starosta może” na „starosta jest zobowiązany”</p>	
4.	Niewystarczająca w stosunku do potrzeb ilość kandydatów na rodziny pomocowe, które podejmują opiekę czasową nad dziećmi, w czasie korzystania przez opiekunów zawodowych z przysługującej im przerwy związanej z wypoczynkiem	<p>1) wprowadzenie uproszczonej procedury szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny pomocowej (aktualnie rodzinę pomocową mogą tworzyć jedynie osoby, które odbyły szkolenia dla rodzin zawodowych lub w kierunku przysposobienia)</p> <p>2) podwyższenie wynagrodzeń za sprawowanie funkcji rodziny pomocowej</p>	<p>ad. 1 uzupełnienie art. 74 ust. 1 o zapisy wprowadzające dodatkowy krąg osób uprawnionych, na podstawie szkoleń przewidzianych specjalnie dla tej grupy (zredukowana tematyka i czas trwania)</p> <p>ad.2) zmiana art. 85.ust. 7 poprzez zastąpienie zwrotu „20% kwoty” na „50% kwoty”</p>	- problemy z zabezpieczeniem opieki dla dzieci na czas korzystania opiekunów zawodowych z wypoczynku, w skrajnych sytuacjach- odmowa udzielenia im zgody na wypoczynek, który jest zagwarantowany w ustawie , w wymiarze 30 dni w roku
5.	Przewlekłość postępowań opiekuńczych, w tym tych dotyczących pozbawienia rodziców władzy rodzicielskiej, przysposobienia oraz zmiany postanowienia poprzez umieszczenie w zakładzie opiekuńczo – leczniczym lub domu pomocy społecznej	<p>1) wprowadzenie w przepisach zmian, mających na celu skrócenie postępowań sądu zmierzających do pozbawienia władzy rodzicielskiej (niektóre trwają nawet do 3 lat, podobnie dzieje się w przypadku, gdy możliwy jest już powrót do środowiska rodzinnego)</p> <p>2) wprowadzenie przepisów zobowiązujących sądy rodzinne do uwzględniania stanowiska lub opinii MOPS / PCPR i dyrektora placówki opiekuńczo - wychowawczej w sprawach opiekuńczych,</p>	<p>ad. 1) Zmiana zapisu art. art. 47 ust. 7 oraz art. 100 ust 4a, poprzez skrócenie terminu do złożenia wniosku o wszczęcie z urzędu postępowania o wydanie zarządzeń wobec dziecka z 18 miesięcy do 6 miesięcy.</p>	- długotrwałe przebywanie w pieczy zastępczej dzieci, które mogłyby już przebywać w rodzinach przysposabiających lub powrócić do środowiska rodzinnego - długotrwałe przebywanie w pieczy zastępczej dzieci, które z uwagi na stan zdrowia czy

		3) przyznanie MOPS / PCPR i dyrektorowi placówki opiekuńczo – wychowawczej statusu uczestnika postępowania w części spraw dotyczących dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej.		niepełnosprawność wymagają wyspecjalizowanej opieki medycznej
6.	Umieszczenie przez sąd dzieci w pieczy zastępczej w sytuacji gdy istnieje możliwość zatrzymania ich w środowisku rodzinnym z wykorzystaniem innych narzędzi; umieszczanie dzieci w placówkach opiekuńczo - wychowawczych bez uprzedniej weryfikacji czy w jego środowisku rodzinnym znajduje się osoba mogąca pełnić funkcję rodziny zastępczej	1) wprowadzenie w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym przepisu, z którego wynikałoby, że umieszczenie w pieczy zastępczej (za wyjątkiem interwencyjnego umieszczenia) jest możliwe dopiero w sytuacji, gdy współpraca z asystentem rodziny czy zobowiązanie rodzica do umieszczenia dziecka w Młodzieżowym Ośrodku Socjoterapii nie przyniosło rezultatów 2) wprowadzenie przepisów zobowiązujących sąd do kierowania dzieci, które weszły w konflikt z prawem bezpośrednio do Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych lub Okręgowych Ośrodków Wychowawczych bez orzekania o umieszczeniu w pieczy zastępczej		- miejsca w pieczy zastępczej zajęte przez dzieci, które mogłyby skorzystać z pomocy w innej formie, powodujące opóźnienia w umieszczaniu dzieci, które rzeczywiście powinny być zabezpieczone - umieszczanie przez sądy dzieci w nieodpowiednich dla nich placówkach, co uniemożliwia zaspokojenie potrzeb dzieci na odpowiednim poziomie oraz utrudnia normalne funkcjonowanie tych placówek
7.	Wzrost umieszczeń dzieci w wieku do 10 lat w bardzo trudnej sytuacji zdrowotnej (np. ze znaczną niepełnosprawnością, porażeniem mózgowym, spastyką kończyn, karmione pompą żywieniową,	1) wprowadzenie w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym przepisu, z którego wynikałoby, że umieszczenie w pieczy zastępczej nie może dotyczyć dzieci, które z uwagi na stan zdrowia kwalifikują się do umieszczenia w Zakładzie Opiekuńczo- Lecznicznym czy Domu Pomocy Społecznej, 2) umożliwienie zatrudniania w placówkach opiekuńczo – wychowawczych	1) zmiana art. 4 ust. 2 ustawy o zawodach pielęgniarzy i położnej poprzez dodanie regulacji, z której będzie wynikało, że wykonywanie zawodu pielęgniarzy polega również na zatrudnieniu na stanowisku w	1) zagrożenie życia i zdrowia dzieci – placówki opiekuńczo – wychowawcze nie mają odpowiednich narzędzi oraz personelu o

	<p>z uszkodzeniami mózgu po zatrzymaniu akcji serca), wymagających całodobowej, specjalistycznej opieki medycznej, której placówki opiekuńczo – wychowawcze nie są w stanie zapewnić.</p> <p>Przebywanie w placówkach opiekuńczo – wychowawczych dzieci w trudnej sytuacji zdrowotnej, które nie wymagają co prawda umieszczenia w domu pomocy społecznej lub zakładzie opiekuńczo – leczniczym lecz potrzebują stałego / częstego monitorowania stanu ich zdrowia przez pielęgniarkę i lekarza.</p>	<p>pielęgniarek i lekarzy, których usługi są niezbędne dla dzieci, które oczekują na umieszczenie w domach pomocy społecznej lub zakładach opiekuńczo – leczniczych jak również dzieci kwalifikujących się do dalszego pobytu w placówce opiekuńczo – wychowawczej ale z uwagi na stan zdrowia pod stałym / częstym monitoringiem pielęgniarki i lekarza.</p>	<p>placówce opiekuńczo – wychowawczej,</p> <p>2) wprowadzenie odpowiednich zapisów w ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentystry, z których będzie wynikało, że lekarz może udzielać świadczeń zdrowotnych w placówkach opiekuńczo – wychowawczych zaś dyrektor placówki opiekuńczo – wychowawczej może ich zatrudniać.</p>	<p>odpowiednich kwalifikacjach medycznych,</p> <p>2) podwójne finansowanie opieki medycznej – korzystanie przez placówkę z usług komercyjnych w sytuacji gdy nie jest możliwe umówienie wizyty w przychodni zadeklarowanej w ramach podstawowej opieki zdrowotnej (brak miejsc, długie terminy oczekiwania na wizytę, zakończenie godzin pracy przychodni, nagłe przypadki wymagające konsultacji)</p>
--	--	---	--	--